

Dragi prieteni,

Plâng! Îmi plâng slăbiciunea. Pentru că m-au smintit aceste realizări ale societății moderne: televiziunea, computerul, internetul, dar nu prin puterea lor de a ne hrăni cu fantezii ucigătoare, ci prin slăbiciunea mea. Căci, de multe ori, distanța de la virtute la păcat este dată de o simplă apăsare de buton.

Mărturisesc că aveam o viață liniștită, dar totul s-a schimbat când în casa mea a pătruns un computer. Nu aparatul în sine a fost motivul schimbării mele, ci reaua lui folosire. Petreceam nopți întregi cu ochii pe ecran, fără pauză, în compania jocurilor, muzicii și a altor plăceri. Uitam de mâncare, de somn, de toate.

Cu timpul am devenit singur. Nu mai aveam timp de prieteni, de o plimbare, și am început să înlocuiesc realitatea cu virtualul. Plimbatul virtual prin lumi diferite și contactul cu persoane care aparent te înțeleg și te susțin se încheie în fața calculatorului. O! Câtă amăgire!

Apoi au început durerile de ochi, dureri cervicale ce nu mai conteneau, stări de insomnie, de agitație dată tot de calculator.

Internetul înglobează toate invențiile care de-a lungul vremii l-au îndepărtat pe om de Dumnezeu: radioul, cinematograful, casetofonul, televizorul etc. Nici când, ascultând muzică sau privind imagini pătimașe, nu putem în aceeași clipă să ne gândim și la Dumnezeu.

Mă rușinez să vă povățuiesc tocmai eu, care am fost rob al internetului. Dar vreau să vă amintesc că atât televiziunea, cât și internetul sunt doar unelte. Fără viață și voință proprie, dar cu o mare capacitate de atracție. De aceea, dacă ar fi să vedem care este adevărata sursă a pericolului legat de internet sau tv, atunci trebuie să ne întoarcem către cel care deține butonul: omul. Căci el este singurul capabil de a crea sau îndepărta pericolul în care se află atunci când pierde măsura sau discernământul față în față cu internetul sau televiziunea.

Se poate să ne îmbogățim sufletește prin internet, după cum putem să întărim lanțurile patimii. Vă doresc doar să știți când să apăsați butonul de deconectare de pe internet.

...un prieten

*“Omul să culeagă precum albina din flori: ceea ce este bun!”
Sf. Vasile cel Mare*

Știați că ...

Privitul la televizor zilnic timp de 4 - 5 ore determină :

- dezvoltarea anormală a funcțiilor creierului;
- incapacitatea de concentrare și atenție;
- incapacitate de control a comportamentului;
- dificultăți de exprimare, vocabular redus;
- stoparea imaginației creative.

Imitarea personajului îndrăgit de pe micul ecran poate ajunge până la crimă sau sinucidere la copii ?

“Eroii” de astăzi

Când spunem „eroi” ne gândim la sensul general: modele deosebite prin viața lor pe care încercăm să le imităm, uneori peste limitele posibilităților. De ce oare? Pentru că vrem să ni se atribuiască aceleași calități. Lumea „show-bizz”-ului românesc și internațional, prezintă, din păcate, modele după care se ghidează tinerii de astăzi.

Radioul, televiziunea și internetul sunt toate împânzite de idoli. Vedetele promovează un stil de viață care este o alternativă greșită pentru tinerii de astăzi: alcool, droguri, țigări, muzică rock.

Pentru cei mici desenele animate sunt, din păcate, o sursă de modele - Superman, Batman, Harry Potter, Barbie - eroi creați aparent ca și pozitivi, dar care au laturi negative evidente: violența, dorința de putere, magia, cochetăria, vrăjitoria.

De bună seamă că nimic din ce am prezentat mai sus nu se poate compara cu plăcerea lecturii unei cărți, audiția “Anotimpurilor” lui Vivaldi sau vizionarea unor desene animate de calitate precum Alba ca Zăpada, Bambi, Cenușăreasa.

*Cârmă Mihai Vasile - Cl. a VII-a
Școala “Miron Costin”, Suceava*